

Gro=Wirsi,

kosta

Piika Paimion Pitäjältä ja
Loven Kylältä,

Helena Jacobin tytär,

kosta

Lapsens murhan tähden, Paimion
Kirkon nurmella,

Parhan nuoruudens iän kukoisturen ajalla
mestattin,

Sinä 16 p. Heinä Kuusa vuonna 1764.
Tuholla hän itzensä niin kuin katumainen
syndinen sydämmellisellä synnin tunnolla.

Ja

Turwamisella Wapahajan Jesuren kalliseen
ansioon walmisti.

Kajille suruttomille, pramaille ja haurellista
elämäkerta harjoitawaisille waroitureri.

Sen wainajan oman anomisen jälkeen
Kokoonpandu

Thomas Ragwaldin Pojalda.

D u l u s a , 1829.

Präntätty G. E. Barckin Kirjan-Präntisä.

W. K. D! Jesu Christe wiatoin ic.

D! Sumal' ole armoinen: Mä sängen suuri syndinen Dlen juur julmast elänyt, Sielun ja Ruumin lykänyt.

2. Minian alammaisehen Helwetin suden etehen Se häiyy hengi wietтели, Lihan ja weren petteli.

3. So osan neljättä vuotta Wirittin wihan walkia Mä nuorun ikä uhraisin perkeleill' mailma seuraisin.

4. Tääll' juorin heidän kanssansa Häiys ja iklääs halusa Näin yöt ja päiwät kulutin Sumalan Armo tuhlaisin.

5. Ett luowuin poses hywästä Siit' taiwallisest Jesusta Hänen Lawarans haaskaisin Mun perindöni hukkaisin.

6. Sentähdän kaviin kahleisiin Sielun ja ruumin siteisiin Sangix mä joudun olemaan Pirun ja mailman linnahaan.

7. Täs' Isä minun kiini sai Nyt wasta tunsin hänen tain; Kuin aina huusi peräni: Kuhungas juoret lapseni?

8. Woj; kukaft sun nyt pelastaa, Helwetin pimiäst tornista? Siis ru-koil Poikaan Jesusta, Sit teurax tehty Karitzaa,

9. Ah! Kiitos Isän rakkani, Sun
neuvos edest, apuni, Ett' sydämmes
niin lämbeni Mun kuolen korjan
puoleeni.

10. Nyt fangi minä waiwanen Sun
Poikas Anzion turwailen; Songas
mull an noit aldixi, Syndeini maxor
tähdexi.

11. Oi! minun rakas Isäni Lepny
ja sowi kanssani, Sä armo olet lu-
wanut, Niill' kuin sinun on turwannut.

12. Sen lupauksen päälle, niin Jē-
sus on Sowittajani, Hän kuoli tähden
Golgatas Siin murha-laros kauhiäs.

13. Sentähden olen iloisan, Sisäl-
lifesti sielusan; Waick' ulkonaisell muo-
dolla, Mun shy on alas katzella.

14. Muutt' Jesuxeni armosta En
epäil', Hengi todistaa, Ett' olen armon
tunnosa, Ehk ruumin kuole raudoisa.

15. Voi! älkät sitä sureko, Sukun'
ja tutun huoliko, Muutt' Christi wel-
jen, sisaren, Ett' hiwott' on jo kiewehen.

16. Sill' minun mielen', menoni,
Tahton, ajatus, haluni, Pois tääl'd'
on käättö Taiwaseen, Jesuxen illon
ijäiseen.

17. Ah! vielä, soisin todella: Ets'
woisit, minu kuunella, Oi! mies sä
raukka hekuman, Sun kauttas trä-
pull astuman.

18. Mun tähtä anda fidotta, Sil-
mäni kiini niwotta, nyt kirwen alle
taipuman, Ja waston luondo kuole-
man.

19. Ah! minä huokan toiwotan,
Eiis HERRa Jumal Taiwahan, An-
dakon katumuren sull, Sun oman
syndeis tähden tull.

20. Pääll sydämmes haurellisen
Saattakon piston murhen sen, Ettäs
tääll armon ajasa, Ja et helwetin
waiwasa.

21. Ilkeyttäs nyt itkisit, Perkelen
kädest pääsikit, Näit' muistutan sull
todesta, Ah! etzi, rukoill' JESusta.

22. Viel' ennen kuin mä kumaran,
Stzen kuolemaan ojennan Nuorukai-
set teil' ilmoitan, Pojill ja piikoill
muistutan.

23. Ah! älkät te niin pahasti, Mun
peräsäni julmasti Synnissä rietais elä-
kö, Ja helwetihin riendäkö.

24. Waan palaitkat jo juorusta,
Helwetin tulen kohusta, rippukat har-
tast HERRasa, Nuoruden ajan waarasa.

25. O! Isät! äitit rakkaat, Muutt'
palkollisten haldiat, Katzokat perään
tarkasti, Lasten ja wäken hartasti.

26. Jos itze teil' on olewa, Sydäm-
mes Sielus, tunnosa, Gnsixi synnin
katumus, Six' toisex' Hengen hallitus.

27. Ett HERRan kästyn jälkeen sitt,
Heill esimerkix taidaisit, Niin öyt ja
päivät kuluta, Ett taimaas saisit iloista.

28. Ah JESUS itze neuwokon, Teit'
hengellänsä walainkon, Ett tundosanne
tundemaan Ja Henges itze uskomaan.

29. Tulisitte sen huomaman, Kuing'
perkel wiefas lummomaan, On sukkela
sill tawalla Kuin naurun leikill jutelan.

30. Jos perhellen sen sanotte, Par-
hanne päälle panette, Min rukouris
HERRasa, Niin sielunne on rauhasa.

31. Sill muutoin ette ikänä, Sa
wälttä wihan liekkiä, Muttt' osalliset
oletta Synneistä, joit he harjoittaa.

32. Viel' te mun Isän, Mitini,
Weljen, Sisaren, Sukuni Ukät täs-
tedes murhella ja katkeralla itkulla.

33. Mun tähden itzen sulloko, Ja
sydändänne rundoko; Andakat HERR-
ran hallusa, Mun sielun olla ilosa.

34. Ah! ruikoikat te Jumala, Kaikki
muut samall tawalla, Sill koko mailm'
pahudes, On hengellises huorudes

35. Josa minä itz waiwainen, Glänyt
olen syndinen, jong tähden teitä muis-
tutan, Mun askeleistan waroitin.

36. Sill minä olin ilkiä, Ja sy-
dämmen oli' ylpiä, Se ensin mun sai
foreuteen, Ja liha sitte huorutteen.

37. Näit en poisjätä todella, Waan

tähtöy teille laivolla, Nuorukaiset nyt
fanella: Näist' lakaitat pois halulla.

38. Ah! totta kerran todesta, Kaik-
ki ne paikat kauhista, Tois olet' syn-
nis elänet Ja himojanne totellet.

39. Ah! kuinga wiekas, kamala, On
fatan monell tavalla, Kuin syndistä
täällä talutta, ain päästä, käsist' jalwosta.

40. Silloin kuin muolla juorette. Eli
kuin Kirkkon tullest, Niin omi hänen
ohjansa, Teil' hiujis, korwis, otzisa.

41. Ne perkelen on krimusa, Ja
kyllä koriat suitzensa, Toilla hän aja
iloisest, Wie helwettin kyll köyhäisest.

42. Kaikkia niitä johdatta kuin pääl-
lens ilman tarwetta, Koreun tähden
panewat, Ja mailma taka ajawat.

43. Mä wielä köyhä ihminen, Ja
Linnan fangi syndinen; Muistutan
muille fangeille, Kahleis Linnois
olewille.

44. Ah! älkät kauwan salliko, Tun-
donne kalwaa andako, Waan nöyrteä-
kät itzenne Ja tunnustakät syndinne.

45. Andakät kunnia Jumalall, Syn-
nin ja pirun woitajall, sanokät niin
JCKralle, JCSurell Isän Pojalle.

46. O! Sinä kiiniotettu, Sidottu,
naulit, ruostittu; Wiatoim fangi JCK-
fuChrist, Pääst Sielun synnin siteihist.

47. Meit wiallisi fangeja, Kuin

Hyvä, kuumi kaimoja, Nlemme kyllä
kaiwanet Sielun helwettin wiettelet.

48. Sill' ei ole ketän autuaxi wiel',
Eik' fangia myös auta täällä, Kuin
ylänmeinen tunnustaa, Ja wastoin
tahtons julistaa.

49. Syndins, oikeun edesä Ja lihan
päälle-kändesä, Ja todistajain kautta
niin Waadittaan tunnustaman synn.

50. Se kuin niin tässä tilassa kuole,
ei ole armosa? Eik' nöyrästä etzi JES-
usta, Ei suingan Händä nähdä saa.

51. Mut' ne on fangit oikeat Jotk'
oikein syndins tundewat, Kuin HEN-
ran Armost hengestä, Ja itze mielest
hyvästä.

52. Sydämeistänsä katuwat, Ja
kohdastansa puhuwat, Ei kaunistel'
Eik' estele, Ei pahutansa peittele.

53. Ei todistajan toista sitt' Tar-
witze, Mutta khynelet' Wuodatta wil-
pittömästi, Ja ander anno nöyrästi.

54. Näin Laki syndist ajele, Ja
Ewangelium huutelee, JESuksen An-
sioo auttamaan Jumalan Armon
turwamaan.

55. Sen Pyhä Hengi toimitta,
Niille kuin syndins tunnustaa; Ei hel-
jätä heit' kuolema, JESuksen Beri-
wirwoitta.

56. Nyt olen päivän päättellyt,

Sa teidän hyväst jättellyt; Kukoilen
vielä Jumala! Sido niin perket
kähleilla.

57. Ettei hän enä riivaiji, Sa hel-
wettihin kandaifi, Niin suuris joukos
monia, Miehen ja waimon-puolia.

58. Kuin kaikkiis paikois juorewat
Jot ja päiwät pauhawat, Hengelläs
JESu palautta, Sa synnin tiestä la-
kautta.

59. O! JESu rauhan Ruhtinas,
Siuna ain' meidän Kuningas Suo
Rauha kaikell Kansalle Siunaus
onni Yalle.

60. Viel ylimmäinen Pappimme!
O! JESu hyvä Paimen Isä! Ann
Henges Alla Paimenill', Tääll Seu-
rakundaas kaitzewill.

61. Nyt ilmat, maat ja ihmiset,
Elävät, kuollet kappalet. Koiminai-
sudel Korkea Ylistys kiitos kunnia.

62. Tuokat alati lakkamat' Täällä
ja Taiwaas loppumat, Työns Neu-
wons owat korkiat, Salatut, Duo-
mions oikiat.

